

PREJELI SMO

MENE NE BO!

Odprto pismo Slovenski oblasti in civilni družbi

Verjetno me večina pred slovensko Skupščino na dan razglasitve samostojne in neodvisne države Slovenije ne bo pogrešala, morda pa me bodo pogrešali nekateri volilci (volilke), ki so pred štirinajstimi meseci glasovali zame. Vem, da je v politiki resnica večkrat problematična in tvegana, nepopularna. Nad politiko pa so verjetno tudi vrednote, ki nimajo kratkoročnih, volilnih cen. Zato moram svojim volilcem iz 5. volilnega okrožja sporočiti naslednje, naj potem le sami presodijo o utemeljenosti svojega lanskega glasu: Izvršni svet Republike Slovenije nas v teh dneh postavlja pred nastajanje učinkovite državne meje s sosednjo Hrvaško. Res je, da v tej fazi le z nekaterimi značilnostmi »prave« državne meje. Tako bodo tudi v Istri uredili tri mejne prehode z ustreznimi objekti za kontrolo in z navzočnostjo policije in carine, ki ne bodo le »estetsko« posegali v videz pokrajine in lepe istrske narave, temveč nas bodo z »občasnimi« in »naključnimi« pregledi moidočih postopoma privajali na »normalnost« razdelitve, ki bo vsekakor opaznejša od tiste, ki smo jo poznali v Jugoslaviji in ki smo jo Istrani leta in leta »naivno in utopično« skušali presegati v duhu regionalne odprtosti. Sedaj se nam končno pokaže pravi obraz oblastniškega razumevanja plebiscitne volje. Morda pa se motim in je prav to tisto, kar je želela večina volilcev, tudi v Istri.

V vsakem primeru sem pripravljen, da vodi taka osamosvojitve daleč od civilizacije in kulture razvite in združujoče se Evrope. Na Dragonji smo priče prvemu vidnemu nesmiselnemu koraku k avtarkizaciji Slovenije, nepoštovanju narave potencialnih civilizacijskih prvin plurietnične in multikulturne istrske regije ter nazadovanju celotnega vrednostnega sistema našega (postmoderne-ga???) časa.

Hvala, gospodje oblastniki za tako zgodovino! Osebno je nisem potreboval. Ob taki nemoči pa je najmanj, kar lahko storim, to, da upoštevam svojo vest in svojo etiko; tisto, čemur pravimo dostojanstvo in spoštovanje do samega sebe. Če je nujno tudi na račun »politične kariere«. Zato sporočam, da me na proslavi neodvisnosti Slovenije ne bo. Raje bom doma: gledal bom morje, širino, Svet.

Franco Juri, republiški poslanec, Koper